

[Aksel Larsen.]

Man stiller altsaa den Hindring op for en Løsning ved Agger, at hvis det bliver ved Agger, bliver det ikke ved Thyborøn — det ved vi udmærket godt — og dernæst, at Havnen ved Agger ikke bliver stor nok; men det afhænger af, hvor stor man vil bygge den. Der er altsaa egentlig ingen Indvendinger mod Agger i den korte Omtale af Agger-Projektet.

Den højtærede Minister taler i denne Forbindelse om Projekter; der har været saa mange idémæssige Projekter, ogsaa Ferringsø-Projektet. Men det, jeg har anholdt, er, at man ikke har undersøgt Mulighederne. Jeg mener, man skal undersøge Mulighederne, og jeg vil tillade mig at erindre den højtærede Minister om, at da vi sidst havde den højtærede Minister og Vandbygningsvæsenets Teknikere i Udvalget, erklærede de ganske utvetydigt, at det vilde være mindre risikabelt at lave Gennembrudet med Gennemstrømningsluse, med Skibsfartssluse og Dækmole ved Agger end ved Thyborøn, at det vilde blive billigere, og at det vilde blive sikrere, hvis Teorierne fra Danmarks geologiske Undersøgelse om fast Bund ved Agger holder Stik.

Jeg spurgte udtrykkeligt om det for at faa fuldkommen klar Besked og fik klar Besked. Det er derfor, jeg siger, at saa bør man undersøge denne Mulighed. Jeg spurgte endvidere, hvor lang Tid det vilde tage at foretage blot en foreløbig Undersøgelse, saa man fik et Fingerpeg, og Vandbygningsvæsenets Teknikere svarede os i Udvalget, at det vilde tage en Maaned. Jeg ved godt, at en foreløbig Bundundersøgelse giver ikke endelig Sikkerhed, men den giver et Fingerpeg, og da der alligevel ikke vil ske noget i den Maaned, er det, jeg spørger: kan Sagen ikke hvile i den Maaned, medens man foretager blot denne Undersøgelse?

Det betyder ikke, at vi anser Løsningen for den ideale, for vi tror, at det er rigtigt, hvad Teknikerne siger, at den størst mulige Sikkerhed opnaar man ved totalt at lukke Limfjorden mod Vest. Men jeg har draget dette Spørgsmaal om Agger frem, fordi det synes at være det, der er mest Hold i, hvis man vil have en forsvarlig Løsning og samtidig vil have et Gennembrud af Limfjorden mod Vest. Men jeg tror, det vilde være det sikreste at følge Teknikerne, altsaa lukke Limfjorden totalt mod Vest og bygge en virkelig ordentlig Havn paa Vestkysten, formentlig ved Hanstholm — men det, forstaar jeg, vil man altsaa heller ikke overveje.

Den ærede Ordfører for Udvalget (Nørskov) siger, at Lodsejer-Deputationen om de oversvømmede Enge og nedbrudte Brinker ved Limfjorden var tilfreds med Forslaget. Det var en betinget Tilfredshed; de sagde nemlig ganske tydeligt, at de helst vilde have total Lukning, men da de ikke regnede med, at de kunde faa det, var de tilfreds med dette Forslag. Det var fornuftige Mennesker, som sagde: Naar Ministeren nu er kommet med dette Forslag, faar vi nok ikke andet, og saa beder vi om, at man i alt Fald gennemfører det og ikke nøjes med at bygge Dækmoler og undlader at bygge Sluser. Saaledes udtrykte de sig.

Dernæst siger den ærede Ordfører, at det er umuligt at samle de forskellige Interesser om noget andet. Men det er jo det, jeg anholder som uforsvarligt, for det drejer sig ikke om at samle de forskellige Interesser om en eller anden Generalnævner for denne Løsning, men om at gøre det, de teknisk sagkyndige hævder virkelig er det rigtige.

Den højtærede Minister siger, at vi maa have Sagen gennemført nu, vi kan ikke udsætte den, for „Thyborøn frit“-Bevægelsen har skrevet til ham, at nu maa Spørgsmaalet afgøres, de kan ikke vente længere. Det er ingen forsvarlig Løsning af en Sag, og det er ikke et forsvarligt Argument at sige, at „Thyborøn frit“-Bevægelsen har skrevet et Brev om, at nu maa I Dælen-daske mig skynde jer. Det er nemlig ikke dem, der skal afgøre Sagen, men Rigsdagen, der skal handle i hele Landets og Folkets Interesse. Det er ikke noget, der kun angaar Thyborøn og Lemvig og Skive. Det er noget, der angaar hele Limfjordsbækkenet, noget, der angaar hele Vestkysten, og det angaar for saa vidt ogsaa hele Befolkningen, eftersom vi alle sammen skal være med til at betale Gildet.

Jeg mener derfor ikke, man kan løse Spørgsmaalet blot ud fra, hvad Folk fra disse Egne skriver, eller ved at finde en Løsning, der kan tilfredsstille de flest mulige eller gøre de færrest mulige vrede, men man maa løse det efter, hvad der virkelig er teknisk forsvarligt. Det er derfor, jeg ønsker, der skal ske noget, men der kan ogsaa ske noget, selv om man udsætter Sagen lidt. Og paa det foreliggende Grundlag — hvor Dybdepejlinger ikke er foretaget i en Aarrække, hvor man aldrig har undersøgt, om de sagkyndiges Teori om en Agger-Løsning er den bedste, hvor man aldrig har foretaget Bundundersøgelser ved Agger og ingen Plan har for, hvad man vil med Hanstholm og